

Παρά τα πολλά οφέλη που προκύπτουν από τις εν λόγω εξελίξεις, οι συγκεκριμένες υποδομές έχουν τρωτά σημεία και προσφέρουν νέες ευκαιρίες για εγκληματική συμπεριφορά. Η Επιτροπή εκφράζει τις ανησυχίες της σχετικά με την αυξανόμενη επικράτηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο, όπου συμπεριλαμβάνονται τα περιστατικά καταχρήσεων και απάτης, στα οποία αναφέρεται με την ερώτησή του το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου. Τον Ιανουάριο του 2001, η Επιτροπή εξέδωσε την πρώτη της ολοκληρωμένη πολιτική δήλωση για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο, την ανακοίνωση «Για μια ασφαλέστερη κοινωνία της πληροφορίας με τη βελτίωση της ασφάλειας των υποδομών πληροφόρησης και την καταπολέμηση του εγκλήματος πληροφορικής»⁽¹⁾.

Όσον αφορά την χρήση όλων των δυνατοτήτων των νέων και συγκλινουσών τεχνολογιών, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίο θα καταπολεμηθούν αποτελεσματικά οι καταχρήσεις, χρειάζεται μια μαθησιακή διαδικασία για τους χρήστες και τους παρόχους υπηρεσιών καθώς και επιβολή του νόμου. Τα τελευταία έτη, η Επιτροπή ανέλαβε πολλές νομοθετικές πρωτοβουλίες οι οποίες επιδιώκουν να προστατεύσουν τους χρήστες και να παράσχουν τα μέσα επιβολής του νόμου για την αντιμετώπιση των νέων μορφών εγκληματικότητας.

Όσον αφορά τις μορφές κατάχρησης και απάτης που μνημονεύονται στην ερώτηση, ένα από τα εν λόγω μέσα είναι η οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ης Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά των εξ αποστάσεως συμβάσεων⁽²⁾. Η εν λόγω οδηγία επιβάλλει απαιτήσεις παροχής πληροφοριών, το δικαίωμα υπαναχώρησης από τη σύμβαση και διατάξεις κατά της δόλιας χρήσης της κάρτας πληρωμών και της παροχής μη παραγγελθέντων και υποχρεώνει τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι διατίθενται αποτελεσματικά δικαστικά ή/και διοικητικά μέσα προσφυγής. Η προθεσμία για την εφαρμογή της στα κράτη μέλη ήταν ο Ιούνιος του 2000.

Πρόσφατα, η Επιτροπή πρότεινε μια απόφαση πλαίσιο για τις επιδόσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών⁽³⁾. Η εν λόγω πρόταση περιλαμβάνει διατάξεις που θα οδηγήσουν στην προσέγγιση των διατάξεων του ποινικού δικαίου όσον αφορά την παράνομη πρόσβαση σε συστήματα πληροφοριών ή την παράνομη παρεμβολή με αυτά. Εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εν λόγω μέσο, αυτό θα μπορούσε να εφαρμοστεί στην περίπτωση που ένας πάροχος υπηρεσιών εγκαταστήσει καταχρηστικά ένα λογισμικό στον υπολογιστή ενός χρήστη χωρίς την άδεια του τελευταίου. Η εν λόγω πρόταση συζητείται αυτή τη στιγμή από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Εκτός των πρωτοβουλιών που έχουν αναληφθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει συνομολογηθεί τον Νοέμβριο του 2001, στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης στο Στρασβούργο, μια σύμβαση για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο, η οποία αυτή τη στιγμή βρίσκεται στο στάδιο της υπογραφής και της επικύρωσης. Η Επιτροπή συμμετείχε στις διαπραγματεύσεις ως παρατηρητής. Έως αυτή τη στιγμή έχει υπογραφεί από τα 12 κράτη μέλη και θα τεθεί σε ισχύ εφόσον επικυρωθεί από τουλάχιστον πέντε υπογράφοντα μέρη, συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον τριών κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η εν λόγω σύμβαση περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με τις απάτες που γίνονται μέσω των υπολογιστών.

Η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να παρακολουθεί ενεργά τις εξελίξεις σχετικά με το έγκλημα στον κυβερνοχώρο και την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο και θα αναλάβει πρόσθετες πρωτοβουλίες εφόσον παραστεί ανάγκη.

(1) COM(2000)890 τελικό.

(2) EE L 144 της 4.6.1997.

(3) COM(2002)173 τελικό.

(2003/C 52 E/145)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-2072/02

υποβολή: **Doris Pack (PPE-DE)** προς την Επιτροπή

(12 Ιουλίου 2002)

Θέμα: Επιδότηση σε γερμανικές αεροπορικές εταιρείες

Προτίθεται η Επιτροπή να συγκατατεθεί για την καταβολή αποζημιώσεων ύψους 71 εκατ. ευρώ σε γερμανικές αεροπορικές εταιρείες (70 εκατ. ευρώ στην Lufthansa και 1 εκατ. ευρώ στην Deutsche BA), ακόμη και με δεδομένη την προτιμιακή μεταχείριση της οποίας έτυχαν και οι δύο αυτές εταιρείες έναντι εταιρειών μεσαίου μεγέθους;

Απάντηση της κας de Palacio εξ ονόματος της Επιτροπής

(3 Σεπτεμβρίου 2002)

Η Επιτροπή επέτρεψε ήδη στις 2 Ιουλίου 2002 το καθεστώς αποζημιώσεων στις γερμανικές εταιρείες για τις απώλειες που προκλήθηκαν από το κλείσιμο ορισμένων τμημάτων του εναερίου χώρου από τις 11 έως τις 14 Σεπτεμβρίου 2001. Η Επιτροπή επιβεβαιώνει ότι το εν λόγω καθεστώς προβλέπει μέγιστο ποσό αποζημίωσης ύψους 71 εκατ. EUR.

Η εν λόγω απόφαση της Επιτροπής εγγράφεται στο πνεύμα της ανακοίνωσής της, της 10ης Οκτωβρίου 2001, με τίτλο «Συνέπειες των τρομοκρατικών επιθέσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες για τον κλάδο των αερομεταφορών⁽¹⁾». Στην εν λόγω ανακοίνωση, η Επιτροπή είχε αποδεχθεί ότι ορισμένα είδη ενισχύσεων, μεταξύ των οποίων αυτές που σχετίζονται με το κόστος που προκύπτει από το κλείσιμο του εναερίου χώρου, «ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα» (σύμφωνα με τους όρους της ίδιας της Συνθήκης ΕΚ, άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο β)) μπορούν να χορηγηθούν κατ'εξάφραση στον τομέα των αερομεταφορών.

Η Επιτροπή είχε μολαταύτα θεωρήσει ότι ένας ορισμένος αριθμός προϋποθέσεων ήταν αντικειμενικά αναγκαίος για να είναι σε θέση να επιτρέψει καθεστώτα παροχής επείγουσας ενίσχυσης δυνάμει των ανωτέρω.

Το γερμανικό καθεστώς ανταποκρίνεται σε όλα αυτά τα κριτήρια:

- αποσκοπεί να αποζημιώσει μόνον το κόστος που προέκυψε κατά τη διάρκεια των συγκεκριμένων τεσσάρων ημερών λόγω διακοπών της εναέριας κυκλοφορίας, οι οποίες αποφασίστηκαν από τις εθνικές αρχές·
- έχει υπολογιστεί με αντικειμενικό τρόπο σε σχέση με την απώλεια εσόδων που σημειώθηκε κατά την εν λόγω περίοδο, η οποία έχει διορθωθεί με βάση το αποφευχθέν ή το συμπληρωματικό κόστος που προέκυψε·
- αφορά, με τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις, όλες τις γερμανικές αεροπορικές εταιρείες.

(¹) COM(2001)574 τελικό.

(2003/C 52 E/146)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ P-2079/02

υποβολή: Roberta Angelilli (UEN) προς την Επιτροπή

(8 Ιουλίου 2002)

Θέμα: Μη κατακύρωση των χρηματοδοτήσεων από το URBAN II για την πόλη της Ρώμης

Κατά την τελευταία έκδοση του προγράμματος URBAN η πόλη της Ρώμης είχε μεγάλες καθυστερήσεις στην εκτέλεση του έργου, πράγμα που επέφερε αυτομάτως μερική μείωση της χρηματοδότησης που είχε εγκριθεί αρχικά. Κατά την ισχύουσα έκδοση του URBAN II η πόλη της Ρώμης θα κατέληγε, σύμφωνα με τις πληροφορίες που προέρχονται από το ιταλικό Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών και από τα στοιχεία που δίνει η ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, να αποκλεισθεί εντελώς από κάθε πίστωση που αφορά αυτό το έργο, μένοντας έξω και από τις 10 πρώτες πόλεις δικαιούχους σε ευρωπαϊκό επίπεδο και από τις 20 πόλεις που εντάχθηκαν διαδοχικά στον πίνακα κατάταξης του URBAN Italia (νόμος 388/2000). Η πόλη της Ρώμης θα κατατασσόταν στην τριακοστή ένατη θέση του επίσημου πίνακα κατάταξης. Το URBAN είναι αναμφίβολα ένα από τα έργα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν λειτουργήσει με τον καλύτερο τρόπο και αποτελεί πολύτιμο μέσο για την ανάπτυξη των περιφερειών των μεγαλουπόλεων και γενικώς των αστικών περιοχών που αντιμετωπίζουν καταστάσεις περιβαλλοντικής και κοινωνικής υποβάθμισης, σε βαθμό που το Μιλάνο για παράδειγμα έρχεται δεύτερο στον πίνακα βαθμολογικής κατάταξης.

Δεδομένων τούτων, ερωτάται η Επιτροπή για ποιους λόγους (διαδικαστικές ή ουσιαστικές ελλείψεις, καθυστερήσεις στην υποβολή αίτησης, ανεπαρκής φάκελος κλπ.) δεν κρίθηκε κατάλληλο το σχέδιο έργου που παρουσίασε η πόλη της Ρώμης κατά την κατακύρωση των χρηματοδοτήσεων.

Απάντηση του κ. Barnier εξ ονόματος της Επιτροπής

(31 Ιουλίου 2002)

Σε συνέχεια της ανακοίνωσης της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη όσον αφορά τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την Κοινοτική Πρωτοβουλία Urban II, της 28ης Απριλίου 2000 (¹), το Υπουργείο Έργων Υποδομής και Μεταφορών δημοσίευσε, στην Ιταλική Εφημερίδα της Κυβερνήσεων αριθ. 168, της 20ής Ιουλίου 2000, πρόσκληση υποβολής προτάσεων με σκοπό την επιλογή των ιταλικών πόλεων που είναι δυνατόν να γίνουν δεκτές στη χρηματοδότηση από την κοινοτική πρωτοβουλία Urban II.

Η διακήρυξη αυτή μεταφέρει ορθώς τα κριτήρια επιλεξιμότητας που καθορίζονται στην αναφερόμενη ανωτέρω ανακοίνωση της Επιτροπής και εξειδικεύει τους τρόπους τελικής αξιολόγησης και επιλογής που έχουν υιοθετηθεί από το ιταλικό υπουργείο προκειμένου να πραγματοποιηθεί η γενική κατάταξη αξιολογικά των υποψηφίων. Στη βάση αυτή οι εθνικές αρχές έχουν προχωρήσει σε κατάταξη των υποψηφίων που εξεδήλωσαν ενδιαφέρον, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας. Σε συνάρτηση με το ύψος χρηματοδότησης που προβλέπεται για την